

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/161/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113231548
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1113231548.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: N.. T. T., B.. XX.XX.XXXX, X. L. X, XXX XX X., právne zastúpený: Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., Kadnárova 83, 831 06 Bratislava, IČO: 47 232 765, proti žalovanej: Slovenská republika - Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o náhradu škody vo výške 951,78 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 12.11.2018, č.k. 19C/181/2013-181, jednomyselne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žalovanej sa p r i z n á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie žalobu žalobcu o zaplatenie náhrady škody vo výške 951,78 eur spolu s príslušenstvom zamietol (výrok I) a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok II).

2. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1 písm. f), § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, § 9 ods. 1,2, § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“), § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“). Vychádzajúc z bodu 26 rozhodnutia odvolacieho súdu, v ktorom odvolací súd konštatoval v prejednávanej veci existenciu nezákonného rozhodnutia (Č.: C.-XXX/X-C.-X.-XXXX zo dňa 5.6.2009 a Č.: C.-XXX/X-C.-X.-XXXX zo dňa 5.6.2008), sa súd prvej inštancie zameril na preskúmanie splnenia ďalších zákonných podmienok zodpovednosti za škodu, a to škodu a existenciu príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a škodou. Vychádzal z toho, že žalobca uplatňovanú škodu v konaní preukazoval vyúčtovaním právnych služieb, osvedčením platcu DPH, a príjmovými pokladničnými dokladmi zo dňa 08.12.2008, 23.06.2009, 12.10.2010, 20.05.2011 a 15.10.2012. Preskúmaním priložených pokladničných dokladov nemal súd prvej inštancie za preukázané, v akej konkrétnej právnej veci boli právne služby žalobcovi poskytnuté, čo spôsobilo absenciu ďalšieho zákonného predpokladu, a to existencie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a škodou spočívajúcou v zmenšení majetku žalobcu. Poukázal na to, že na príjmových dokladoch nie je uvedené poradové číslo, pod ktorým sú doklady zaúčtované v peňažnom denníku advokáta. Nakoľko v účtovníctve len právne perfektný doklad o prijatí peňažného plnenia môže takúto skutočnosť hodnoverne preukazovať. Nemal za preukázané, či k týmto úkonom naozaj došlo a či sa ich aj reálne zúčastnil právny zástupca žalobcu. Dal do pozornosti, že na pojednávaní dňa 24.07.2015 oboznámil strany sporu doslovným prečítaním podstatných rozhodnutí v pripojených spisoch z Okresného súdu Bratislava III 46T/128/2009 a z Okresného súdu Žilina sp. zn. 1T/85/2011.

Z obsahu zápisnice z tohto pojednávania nevyplýva, že by žalobca žiadal vykonať dokazovanie oboznámením podstatných listín týkajúcich sa jeho prítomnosti na pojednávaniach, alebo vykonania iných účelných úkonov zameraných na obhajobu žalobcu. Mal za to, že samotné pripojenie spisu neznamena, že je povinnosťou súdu vyhľadávať dôkazné prostriedky za žalobcu a tento zostane nečinný. Žalobca mohol nahliadnuť do pripojených spisov a listinnými dôkazmi (kópiami založenými do spisu) súdu osvedčiť, že úkony sa v trestnom konaní uskutočnili, bol ich účastný aj právny zástupca žalobca ako obhajca a že tieto boli účelne zamerané na obhajobu žalobcu. Dospel tak k záveru, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, nakoľko nepreukázal, že všetky úkony právnej služby, za ktoré si v tomto konaní uplatňuje náhradu boli aj skutočne vynaložené a že išlo o právne služby týkajúce sa posudzovanej veci. Dal tak v závere do pozornosti, že dôkazná povinnosť spočíva na žalobcovi. Žalobca v konaní nenavrhol vykonať žiaden dôkaz, pričom nielen na pojednávaní dňa 24.7.2015 bol súdom poučený. Rovnako bol žalobca aj jeho právny zástupca poučený aj na pojednávaní dňa 12.11.2018. Vzhľadom na to, že neboli splnené dve z troch zákonných podmienok práva na uplatnenie náhradu škody (škoda a kauzálny nexus), ktoré musia byť splnené kumulatívne, súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol.

3. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a contrario tak, že žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ich neuplatnila.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, dôvodiac ust. § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. (súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam). Nesúhlasil s tým, že v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázal vznik škody ani príčinnú súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím. Poukázal na to, že na preukázanie vzniku škody predložil okrem príjmových dokladov aj vyčíslenie trov konania resp. odkázal na vyčíslenie trov v trestnom konaní, pričom vyčíslená suma trov zodpovedá sume vyčíslených trov . Mal za zrejmé, že jeho právny zástupca prevzal deklarovанú sumu peňazí za poskytnutie právnych služieb v zhode s vyčíslenou sumou trov v trestnom konaní, pričom pre neho nevykonával iné právne služby. Z predložených dôkazov vyplýva, že výdavky na obhajobu vynaložil a jeho obhajca prijal odmenu. Čo preukazuje, že jeho majetok sa zmenšil a sumu, ktorú vynaložil na obhajcu v trestnom konaní. V konaní nebolo sporné, že by mal nárok na bezplatnú právnu pomoc, preto je pochopiteľné, že za poskytnuté právne služby v trestnom konaní musel zaplatiť odmenu obhajcovi. Zdôraznil, že prvoinštančný súd už vykonal dokazovanie oboznámením sa s trestným spisom 46T/128/2009, preto nebolo potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie, resp. toto opakovať. Ak súd už raz oboznámil s trestným spisom, oboznámil sa s ním kompletne, bez nutnosti žiadať o prečítanie konkrétnych listín, Z hľadiska hospodárnosti konania nebolo potrebné vykonávať opätovné dokazovanie okolností, či sa konkrétnych úkonov v trestnom konaní zúčastnil jeho obhajca, keďže to vyplýva z trestného spisu, s ktorým bol súd riadne oboznámený a na ktorý poukazoval v rámci preukázania reálneho vykonanie úkonov jeho obhajcu. Pokiaľ žalovaná namietala vykonanie úkonov v trestnom konaní, mala v rámci ust. C.s.p. uviesť, ktoré úkony v trestnom konaní považuje za nevykonané. Nepostačovalo vyjadrenie, že nepreukázal, že úkony boli skutočne vykonané, uvedené nemožno považovať za dostatočné popretie skutkových tvrdení. Preto, ak žalovaná len paušálne poprela účelnosť a skutočné vykonanie úkonov v trestnom konaní jeho obhajcom, mohol aj jeho právny zástupca na pojednávaní dňa 12.11.2018 rovnako len paušálne odkázať na trestný spis, ktorý bol pripojený. Mal tak za to, že žalovaná neúčinne poprela jeho tvrdenia. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

5. K odvolaniu žalobcu sa žalovaná vyjadrila podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 20.03.2019. Poukázala na to, že podľa zápisnice o pojednávaní zo dňa 24.07.2015 súd prvej inštancie oboznámil účastníkov doslovným prečítaním podstatných rozhodnutí v pripojených spisoch z OS BA III, sp.zn. 46T/128/2009 a OS Žilina sp.zn. 1T/85/2011. Následne súd prvej inštancie poučil účastníkov podľa ust. § 120 ods. 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“), ktorí uviedli, že nemajú návrhy na doplnenie dokazovania a dokazovanie bolo skončené. Dala do pozornosti, že v konaní pred súdom prvej inštancie ešte pred vydaním prvého rozhodnutia rozporovala dôvodnosť žalobcom vyčíslených trov konania, ktorú žalobca nepreukázal a v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky výšku škody, a to s poukazom na predložené pokladničné doklady zo dňa 23.06.2009, 08.12.2008, 20.05.2011, 12.10.2012, z ktorých je zrejmé, v akej konkrétnej veci boli právne služby poskytnuté. To znamená, že ešte pred vydaním prvého rozhodnutia namietala nepreukázanie

dôvodnosti vyčíslenia trov právneho zastúpenia a tiež nepreukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a tvrdeným zmenšením majetku. Konkrétne namietala, že dva úkony právnej pomoci (námiетка zaujatosti zo dňa 09.02.2010 a preštudovanie spisu zo dňa 04.11.2011) neboli vyvolané uznesením o vznesení obvinenia a nepreukázanie správnosti vyčíslenia trov právneho zastúpenia. Napriek uvedenému žalobca pred vydaním prvého (zrušeného) rozhodnutia súdu prvej inštancie nenavrhol vykonať dôkaz, ktorý by preukazoval jednak to, že vyúčtované trovy právneho zastúpenia boli skutočne vykonané a že ide o účelne vynaložené trovy v príčinnej súvislosti s trestným konaním, t.z. že už v danom čase neunesol dôkazné bremeno. Nakoľko na uvedené konanie sa už vzťahujú ust. C.s.p., ten kto tvrdí musí aj svoje tvrdenie preukázať. Žalobca tak musí uniesť dôkazné bremeno, že v súvislosti so vznesením obvinenia voči nemu mu zvolený právny zástupca poskytol právne služby, že tieto boli poskytnú účelne a že za tieto právne služby bola žalobcovi vyúčtovaná tarifná odmena v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb a za tieto mu žalobca zaplatil. Takýto dôkaz žalobcovi vyplýval aj zo zákona č. 514/2003 Z.z.. Preto pokiaľ namietala, že žalobcom vyčíslené trovy právneho zastúpenia nepreukazujú, že tieto právne služby boli aj poskytnuté, žalobca bol povinný svoje tvrdenia preukázať. Za preukázanie tvrdení žalobcu nemožno považovať odkaz na pripojený trestný spis, nakoľko nie je povinnosťou súdu študovať spis, hľadať v ňom a označovať dôkazy osvedčujúce tvrdenia žalobcu, ktoré má preukazovať žalobca. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca v konaní nenavrhol vykonať z trestného spisu dôkaz listinou, ktorá by preukazovala, že právne služby, za poskytnutie ktorých boli vyčíslené trovy, boli aj skutočne poskytnuté a že bola za ne účtovaná odmena v súlade s vyhláškou. To, že žalobca poukázal na pripojený trestný spis, z ktorého boli oboznámené „len“ podstatné rozhodnutia, nemožno v žiadnom prípade vykladať tak, že v konaní uniesol dôkazné bremeno. V konaní rozporovala aj ďalšie konkrétne tvrdenia žalobcu, ako nepreukázanie príčinnej súvislosti medzi trovami zaplatenými na základe predložených pokladničných dokladov a trestným konaním, keďže z nich nevyplývalo, za aké právne služby bola odmena prijatá, účelnosť konkrétnych trov, za predpokladu, že právne služby vyčíslené boli aj poskytnuté. Žalobca v tejto i súvislosti nenavrhol vykonať žiaden dôkaz. Na základe uvedeného žiadala napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

6. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej nevyjadril.

7. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je podané dôvodne.

8. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods.2 C.s.p).

9. Preskúmaním v poradí druhého rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a právnymi závermi. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, jeho rozhodnutie nie je zmätočné a nepreskúmateľné, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Rozhodnutie je tiež presvedčivé, premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako aj závery, ku ktorým súd prvej inštancie na základe týchto premís dospel, sú prijateľné, racionálne, a aj spravodlivé. S odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k nepreukázaniu vzniku škody a existencie príčinnej súvislosti medzi škodu a nezákonným rozhodnutím sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Keďže v takomto prípade nie je potrebné dôvody už vyslovené opakovať, v ďalšom na ne poukazuje, vyjadruje sa len k odvolacím námietkam odvolateľa.

10. K odvolateľom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. f) C.s.p. (t. j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným

dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesných ustanovení týkajúcich sa dokazovania. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený.

11. V konaní pred súdom prvej inštancie si žalobca uplatňoval nárok na náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím podľa ust. zákona č. 514/2003 Z.z.. Súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v zrušujúcom rozhodnutí konštatoval splnenie prvej podmienky zodpovednosti za škodu, a to existenciu nezákonných rozhodnutí a preskúmať tak len splnenie ďalších podmienok zodpovednosti za škodu (vznik škody a existenciu príčinnej súvislosti medzi nezákonnými rozhodnutiami a škodou). Bolo tak zásadným posúdenie, či medzi nezákonným rozhodnutím a žalobcom uplatňovanou škodou je vzťah príčiny a následku, pretože v prípade, ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je náhrada požadovaná. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmom poškodeného (pokiaľ vznikla) a konkrétnym konaním škodcu (ak je protiprávne) sa zisťuje príčinná súvislosť. Odvolateľ svoje odvolacie námietky založil na tom, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že v konaní nepreukázal vznik škody a existenciu príčinnej súvislosti medzi škodou a nezákonným rozhodnutím, majúť za to, že v konaní uniesol dôkazné bremeno. Pri posudzovaní dôvodnosti námietok žalobcu je potrebné prihliadnuť na to, že žalobca podal žalobu ešte za účinnosti predchádzajúcej procesnej úpravy (O.s.p.), ktorá v ust. § 101 ods. 1 a § 120 ods. 1 O.s.p. ukladala procesnú povinnosť účastníka konania tvrdiť skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje svoje právo alebo povinnosť protistrany, a procesnú povinnosť označiť dôkazy, ktorými chce preukázať pravdivosť ním tvrdených skutočností. Išlo o základné povinnosti účastníka sporového konania. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca spolu so žalobou predložil vyúčtovanie právnych služieb (čl. 42-43), v ktorom uviedol prehľad úkonov týkajúcich sa § 212 ods. 1 Trestného zákona nasledovne : 23.07.2009 prevzatie veci, 08.10.2009 výsluch obvineného, 23.06.2010 konfrontácia, 23.06.2010 dodatok záp. o výsluchu, 04.11.2011 preštudovanie spisu a prehľad úkonov týkajúcich sa § 219 ods. 1 Trestného zákona, ktoré špecifikoval žalobca nasledovne: 26.11.2008 prevzatie veci, 10.12.2008 návrh na vykonanie a zabezpečenie dôkazov, 16.06.2009 výsluch (Š.), 04.11.2009 doloženie PM, vyjadrenie, 28.01.2010 hlavné pojednávanie, 09.02.2010 (Y. V.), 17.05.2011 hlavné pojednávanie, 19.01.2012 hlavné pojednávanie vrátane režijného paušálu. Zároveň predložil príjmové pokladničné doklady vystavené na meno Y. N. U., H., W. X, X. prijaté od T. T., a to dňa 23.06.2009 v sume 200 eur - účel právne služby, dňa 08.12.2008 na sumu 165,96 eur - účel právne služby, dňa 20.05.2011 v sume 200 eur - účel právne služby, dňa 12.10.2010 v sume 350 eur - účel právne služby, dňa 15.10.2012 v sume 35,82 eur účel - vysporiadanie trov OS BA III 46T/128/2009. Zásadným sa javí skutočnosť, že žalovaná zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR vo vyjadrení k žalobe rozporovala, že z predložených príjmových dokladov (s výnimkou príjmového dokladu zo dňa 15.10.2012) nie je zrejmé, v akej konkrétnej veci boli právne služby žalobcovi poskytnuté, preto namietala aj nepreukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a tvrdeným zmenšením majetku žalobcu. K jednotlivým úkonom právnej služby nemala za preukázané, či k uvedeným úkonom aj došlo a či sa ich zúčastnil právny zástupca žalobcu, ako aj ich účelnosť a trvanie. Žalovaná zastúpená Generálnou prokuratúrou SR vo vyjadrení k žalobe (čl. 70) uviedla, že nárok žalobcu nemožno preskúmať. Na pojednávaní dňa 24.07.2015 súd prvej inštancie oboznámil prečítaním podstatných rozhodnutí v pripojených spisoch OS BA III sp.zn. 46T/128/2009 a OS Žilina sp.zn. 1T/85/2011, pričom žalobca po oboznámení s pripojenými spismi ďalšie dôkazy v konaní nenavrhoval. Žalobca dôkazné bremeno preukazujúce existenciu škody a príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a škodou nepreukázal ani v ďalšom konaní pred súdom prvej inštancie po zrušení napadnutého rozhodnutia, v ktorom súd prvej inštancie postupoval už podľa nového procesného predpisu (C.s.p.). V zmysle ust. § 150 C.s.p. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>mali strany povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu o ďalšie skutkové tvrdenia (ods. 2). V konaní o náhradu škody

spôsobenú orgánom verejnej moci v podobe náhrady škody mal žalobca bremeno tvrdenia v tom, že mu vznikla škoda a existuje príčinná súvislosť medzi ním uplatňovanou škodou a nezákonným rozhodnutím. Vychádzajúc z toho, že žalobca uplatňovaný nárok preukazoval len vyúčtovaním právnych služieb (čl. 42-43) a príjmovými pokladničnými dokladmi, bez toho aby preukázal, že ním tvrdené právne služby boli aj skutočne poskytnuté, možno súhlasiť so závermi súdu prvej inštancie, že žalobca neunesol dôkazné bremeno. K žalobcom uvádzanému prehľadu úkonov nemožno bez ďalšieho priradiť ani príjmové pokladničné doklady (s výnimkou dokladu zo dňa zo dňa 15.10.2012) k trestnému konaniu vedenému pod sp.zn. 46T/128/2009. Zároveň k príjmovému dokladu zo dňa 15.10.2012 nemožno bez ďalšieho priradiť právne úkony, ktorý mali byť predmetom doúčtovania právnych služieb. Samotné pripojenie spisu súdom prvej inštancie nezbavovalo žalobcu dôkaznej povinnosti, práve naopak bolo pomocou pre žalobcu ním tvrdené skutočnosti preukázať a jeho vykonanie neznamená, že žalobca mal zostať nečinný. Vychádzajúc z toho, že dôkaz listinou sa v zmysle § 129 O.s.p. (§ 204 C.s.p.) nevykonáva prečítaním celého spisu, bol žalobca tou stranou sporu, ktorá mala navrhnúť prečítať z pripojených spisov podstatné listiny preukazujúce dôvodnosť ním uplatňovaného nároku. Prípadne žalobca mohol nahliadnuť do pripojených spisov a listinnými dôkazmi (kópiami založenými do spisu) osvedčiť, že ním tvrdené úkony sa v trestnom konaní uskutočnili, bol ich účastný aj právny zástupca žalobca ako obhajca a že tieto boli účelne zamerané na obhajobu žalobcu. K nástupu dôkaznej povinnosti žalovanej a k presunu dôkazného bremena na takéhoto účastníka totiž mohlo dôjsť až v dôsledku splnenia si dôkaznej povinnosti (a unesenia dôkazného bremena) žalobcu (teda účastníka podávajúceho žalobný návrh). Keďže žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie neunesol dôkazné bremeno preukazujúce vznik škody ako aj existenciu príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a škodou, nenastúpila tak na strane žalovanej povinnosť unesenia tvrdenia o popretí žalobcom uvádzaných tvrdení.

12. Na základe uvedeného sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a rozhodnutie súdu prvej inštancie (vrátane výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie), ako vecne správne podľa § 387 ods. 2 C.s.p. potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p. vychádzal z toho, že v odvolacom konaní mala v plnom rozsahu úspech žalovaná, preto o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol tak, že priznal úspešnej žalovanej voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).